

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Gfv.III.30.043/2026/4. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes jogi képviselője:

Dr. Nagy Tibor Ügyvédi Iroda

(Cím3,

ügyintéző: dr. Nagy Tibor ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Bereczki Máté Ügyvédi Iroda

(Cím4,

ügyintéző: dr. Bereczki Máté ügyvéd)

A per tárgya: vállalkozói díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Debreceni Törvényszék 5.Gf.41.031/2025/7.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Berettyóújfalui Járásbíróság 5.G.40.002/2023/78.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy az 579.120 (ötszázhetvenkilencezer-százhusz) forint meg nem fizetett felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az első- és másodfokú ítélet

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével – a kereset szerint – kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 28.956.000 forintot és annak 2023. február 7-től járó késedelemi kamatát.

[2] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokai alapján, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdésére és 386. § (4) bekezdésére is hivatkozással – helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[3] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte.

[4] A felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyet – tartalma szerint – a Pp. 409. § (1) bekezdés a) pontjának mindkét fordulatára (a joggyakorlat egységének, illetve továbbfejlesztésének biztosítására) és a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának mindkét fordulatára (a felvetett jogkérdés különleges súlyára és társadalmi jelentőségére) alapított.

[5] Megsértett jogszabályhelyként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:1. §-át, 6:2. §-át és 6:58. §-át jelölte meg.

[6] Állította, hogy a jogszabálysértések az ügy érdemére kihatnak, hiszen amennyiben a másodfokú bíróság a megsértett, figyelmen kívül hagyott jogszabályokat figyelembe vette volna, úgy a keresetet bizonyítatlanság miatt el kellett volna utasítani, ebből következően őt nem terhelne fizetési kötelezettség.

[7] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme indokaként előadta, hogy a peres felek között jogviszony nem jött létre, helyette ugyanis az általa megbízott generálkivitelezővel kötött szerződést a felperes a perbeli munka elvégzésére. Ezt állítása szerint a per során számviteli bizonylatokkal igazolta és bizonyította, azonban az eljáró bíróságok ezeket nem vették figyelembe. A joggyakorlatot hiányosnak nevezte a tekintetben, hogy a bíróságok a számviteli szabályokat, okiratokat, bizonyítékokat nem veszik figyelembe, ezért indokoltnak tartotta a joggyakorlat egységesítését és továbbfejlesztését.

[8] Hivatkozása szerint a jogvita jogkérdése annak eldöntése, hogy „a felperes jogosult-e további követelés érvényesítésére, miközben a követeléssel azonos jogcímen már megtörtént a kifizetés harmadik személy részéről”. Érvelése értelmében a jogkérdés különleges súlya és annak társadalmi jelentősége fennáll, hiszen „bármelyik jogalany kerülhet olyan helyzetbe, hogy olyan követelést érvényesítenek vele szemben, amely követelés a jogosult részére már teljesítésre került”.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A Kúria mindenekelőtt utal arra, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 153-161. §-ai módosították a Pp.-nek a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó egyes rendelkezéseit. A Módtv. 243. § (4) bekezdése szerint a módosított tartalmú szabályok 2026. január 1-jén léptek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés b) pontja alapján a 2025. december 31-én vagy azt megelőzően meghozott jogerős határozatok felülvizsgálatára a módosítás előtti rendelkezések alkalmazandók (Kúria Pfv.I.20.089/2026/4.). Ehhez képest a Pp. új, a Módtv. 153. § (3) bekezdés c) pontjával,

valamint 155. § (2) és (3) bekezdésével bevezetett rendelkezései, amelyek lehetővé teszik a törvényben egyébként kizárt felülvizsgálat kivételes engedélyezését, csak a 2026. január 1-jén vagy az után meghozott jogerős másodfokú határozatok elleni felülvizsgálati kérelem esetében alkalmazandók (Kúria Pfv.II.20.061/2026/2.). Mivel pedig a másodfokú bíróság az alperes által felülvizsgálni kért jogerős ítéletét 2026. január 9-én hozta meg, ezért az adott esetben az utóbbiaknak megfelelően, a megváltozott szabályozás alapulvételével kellett döntenie a felülvizsgálat engedélyezéséről.

[10] A Pp. 407. § e) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak – a 406. § (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt kivétellel – a másodfokú bíróság ítélete ellen.

[11] A Pp. 412. § (2) bekezdés első mondata értelmében, ha felülvizsgálatnak a 407. § e) vagy f) pontja alapján nincs helye, a felülvizsgálat engedélyezésének kezdeményezése esetén a felülvizsgálati kérelemnek elkülönülten kell tartalmaznia a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet.

[12] A felülvizsgálat a Pp. 407. § e) pontja alapján az adott esetben is kizárt volt. Az alperes erre tekintettel – a Pp. 413. § (1) bekezdés c) pontja ellenére nem a felülvizsgálati kérelmében, annak elkülönült részeként, hanem külön beadványban – indokoltan kérte a felülvizsgálat engedélyezését.

[13] A felülvizsgálat kivételes engedélyezésére alapvetően csak az egyedi ügyön túlmutató indokok alapján kerülhet sor, amikor az szükséges, hogy a Kúria a felülvizsgálat jogegységesítő funkcióját érvényre juttassa. Ezt célozzák az engedélyezés egyes, a Pp. 409. § (1)-(3) bekezdéseiben szabályozott esetkörei. Az engedélyezés iránti kérelemben tehát – a felülvizsgálati kérelemben foglaltaktól eltérően – nem önmagában a támadott jogerős ítélet jogszabálysértő voltát kell bemutatni, hanem a Pp. 409. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően azt, hogy az állított jogszabálysértés kiküszöbölésén túl a jogegység biztosítása érdekében szükséges a Kúria eljárása.

[14] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Minthogy az adott esetben az alperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontjának mindkét fordulatra alapítottan kérte, ezeknek az engedélyezési okoknak a fennállása kérdésében kellett állást foglalni.

[15] Ha a fél több okból kéri a felülvizsgálat engedélyezését, valamennyi engedélyezési okra vonatkozóan – egyenként – elő kell adnia, hogy az engedélyezést milyen indokok támasztják alá [Pp. 413. § (1) bekezdés c) pont].

[16] A Pp. 409. § (1) bekezdés a) pontja szerint, ha a felülvizsgálatnak a 407. § e) pontja alapján nincs helye, a Kúria engedélyezheti a felülvizsgálatot, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[17] A Kúria – a 2025. december 31-ig a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozott – előbbi engedélyezési okot értelmezve úgy foglalt állást, hogy az akkor teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló, eltérő határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni, első fokon jogerőre emelkedett határozatra azonban nem hivatkozhat. A felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelem kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat a vizsgált engedélyezési ok körében, kizárva ezzel annak a lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati eljárás hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.II.21.100/2022/2., Pfv.V.21.274/2022/2., Pfv.V.20.124/2024/2.). Ennél az engedélyezési oknál tehát be kell mutatni a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben a nem egységes bírói gyakorlatot aszerint, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölni (Kúria Pfv.IV.20.723/2022/2., Pfv.V.20.992/2021/3., Pfv.I.20.307/2021/2.).

[18] A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása – mint a korábban szintén a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozott másik engedélyezési ok – tekintetében pedig azt kell bemutatni, hogy a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése mely körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Pfv.V.20.396/2023/2., Pfv.II.20.782/2022/3., Pfv.II.20.838/2022/3.).

[19] Mindezeknél fogva a Pp. 409. § (1) bekezdés a) pontja a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének két vagylagos feltételét jelöli meg, és ebből következően az engedélyezés iránti kérelemnek az indoka nem lehet azonos a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása körében. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. Ennek megfelelően az engedélyezés iránti kérelem tartalma az engedélyezést megalapozó két feltételnél eltérő: míg a joggyakorlat egységének érdekében a nem egységes bírói gyakorlatot, addig a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében az egységes bírói gyakorlatot és az attól való eltérés indokoltságát kell bemutatni és megindokolni. Ennek alapján a Pp. 409. § (1) bekezdésének a) pontja „vagylagos” eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható.

[20] Az alperes ugyanakkor az álláspontja szerint széttartó (divergáló) joggyakorlat megjelenítésére alkalmas bírósági határozatokat a kérelmében egyáltalán nem jelölt meg. A joggyakorlat egysége biztosításának szükségességére alapított hivatkozás ezért érdemben nem volt vizsgálható, és ebből az okból a felülvizsgálat nem volt engedélyezhető.

[21] Az alperes olyan bírósági döntéseket sem tüntetett fel, amelyek a jogerős ítélet alapjául szolgált jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésbe hozható jogkérdésben már kialakult, egységes, ám továbbfejlesztésre szoruló joggyakorlatot szemléltetnek. Arról sem nyilatkozott, hogy véleménye szerint mely körülményváltozások miatt tekinthető meghaladottnak és emiatt nem támogathatónak a bíróságok jogértelmezése.

[22] A Pp. 409. § (1) bekezdés b) pontja szerint, ha a felülvizsgálatnak a 407. § e) pontja alapján nincs helye, a Kúria engedélyezheti a felülvizsgálatot, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

[23] Ez, a 2025. december 31-ig hatályban volt Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjával azonos normatartalmú szabály az engedélyezésnek két eltérő – vagylagos – feltételét jelöli meg, az engedélyezés két eltérő esetét öleli fel, ebből következően az eltérő indokolást igényel. Amíg a felvetett jogkérdés „különleges súlya” miatt a jogerős ítélet felülvizsgálatára kizárólag akkor van lehetőség, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat és ez a Kúria iránymutatását szükségessé teszi, addig a felvetett jogkérdés „társadalmi jelentősége” miatt akkor indokolt a jogerős ítélet felülvizsgálata, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. További feltétel, hogy ezekben az esetekben a felülvizsgálat csak akkor engedélyezhető, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett határozatában (Kúria Pfv.V.20.750/2023/2.).

[24] A Pp. 413. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja értelmében a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell – ha a felülvizsgálat engedélyezéshez kötött – az engedélyezést megalapozó jogkérdés megjelölését, amelynek különleges súlya vagy társadalmi jelentősége indokolja a felülvizsgálat engedélyezését.

[25] A felülvizsgálat engedélyezése körében elvi jelentőségű jogkérdésnek az a jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze [Kúria Pfv.V.20.675/2022/2., Pfv.V.21.323/2022/2. (BH 2023.71.), Gfv.VI.30.523/2022/2., Pfv.V.20.603/2023/2.].

[26] Önmagában sem a konkrét ügyben felmerült egyedi jogszabálysértés, sem a fél részére értelmezést igénylő kérdések felvetése nem alapozhatja meg a jogerős határozat jogereje feloldásának lehetőségét magában hordozó felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.I.20.834/2019/2.). A felülvizsgálati kérelemben támadott jogerős ítélet vélt vagy valós jogszabálysértő volta nem ad lehetőséget a felülvizsgálat engedélyezésére (Kúria Pfv.V.21.285/2022/2.).

[27] Az alperes az engedélyezést megalapozó jogkérdést abban jelölte meg, hogy „a felperes jogosult-e további követelés érvényesítésére, miközben a követeléssel azonos jogcímen már megtörtént a kifizetés harmadik személy részéről”. Ez azonban nem volt más,

mint az alperesnek a konkrét ügy érdemében kifejtett, a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegének állítását is magában foglaló jogi álláspontjának ismertetése. Mindazonáltal az alperes azt sem mutatta be, hogy az általa megfogalmazott jogkérdés túlmutatna az adott ügyön, új típusú ügyekben nagy számban fordulhat elő, és a társadalom széles körét érintené. Erre nem volt alkalmas annak pusztá állítása, hogy „bármelyik jogalany kerülhet olyan helyzetbe, hogy olyan követelést érvényesítsenek vele szemben, amely követelés a jogosult részére már teljesítésre került”. Az alperes továbbá azt sem adta elő, hogy mi az, a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható fontos ok, amely a Kúria iránymutatását szükségessé tenné.

[28] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megtagadta.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése és 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján számított felülvizsgálati engedélyezési eljárási illeték az alperes teljes személyes illetékmentessége [Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja] folytán, a Pp. 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad.

[30] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. március 17.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző